

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2010. SZEPTEMBER XXI. ÉVFOLYAM 17. SZÁM

„MINDEDDIG MEGSEGÍTETT MINKET AZ ÚR“ (1SÁM 7,12)

Nőszövetségi jubileum Nagybányán

A hagyományoknak megfelelően zászlóikat is vitték a konferenciára a jubileumi együttléte résztvevői

Rendszerváltás utáni újjászerveződése óta 11. nyári konferenciáját tartotta a Királyhágómelléki Egyházkerület Nőszövetsége július 24-én, a Zazar partján fekvő Nagybánya-Óvárosi református templomban. A jubileumi együttlétre mintegy 1200-an érkeztek az egyházkerület valamennyi egyházmegyéjéből, valamint a határon túlról.

Az idei program két fő téma köré tömörült: – 2010. jubileumi év: a Királyhágómelléki és az Erdélyi Nőszövetség újjászervezésének 20. évfordulója; Nagy elődök nyomdokaiban – asszonysorsok, példaképek, Lorántffy Zsuzsanna életútja – halálának 350. évfordulója, Árva Bethlen Kata születésének 310. évfordulója.

Szatmárnémeti felől érkezünk, a távolban feltűnik a bordó színű templomsisak. Nem harangszó hívogat, mivel a templom harangjai több, mint két éve megrepedtek, tudtuk meg Bak Lászlóné Major Enikő házigazda lelképásztortól.

A nőszövetségi küldöttségek szebbnél szebb hímzett zászlóikkal sorakoznak a templom mellett, majd a *Fel barátim, drága Jézus zászlaja alatt* című dicsőretet énekelve bevonulnak a templomba.

Húsz év után sem késő megemlékezni arról, hogy az egyházi élet visszaszorítása idején a nőket kevésbé tilthatták el a templomtól, mint az egzisztenciájukban megzsarolt férfiakat. Azonban máig kimutatható, hogy a szabadabb világban is a törekenyebb nem képviselői kitartóbbak a gyülekezeti munkákban – szögezi le megnyitó beszédében Csúry István püspök.

A konferencia Dr. Békefy-Röhrig Klaudia budapesti lelkész nő a Jn 6,35 alapján tartott igehirdetésével folytatódik, majd a helyi Ó- és Újvárosi gyülekezet egyesített kórusa énekel.

Bogya Kis Mária egyházkerületi nőszövetségi elnök a konferencia vezérigéjével (1Sám 7,12) köszönti a számos vendéget, az

TÓTH ZSIGMOND

FOLYTATÁSA AZ 5. OLDALON

HETEDIK KÜRTSZÓ

A nők szolgálatát Krisztus igazolta

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI Református Egyházkerület Nőszövetsége újkori története szerint húsz esztendő. Bizony, a legelső között jelentkeztek asszonytestvéreink szervezett gyülekezeti munkára két évtizeddel ezelőtt, amikor nehéz idők sötét fellegei nem takarhatták el többé a napnak sugarait. Istent áldani lehetett attól kezdve a templom falain kívül is. HÚSZ ÉV után sem késő megemlékezni arról, hogy az egyházi élet visszaszorítása idején a nőket kevésbé tilthatták el a templomtól, mint az egzisztenciájukban megzsarolt férfiakat. Azonban máig kimutatható, hogy a szabadabb világban is a törekenyebb nem képviselői kitartóbbak a gyülekezeti munkában. Ennek a hűségnek alapját, a nőszövetségi munka folyamatos kitűnő eredményét egyedül Krisztushoz, mint a hűség fejedelméhez való viszony határozhatja meg. Alábbi soraimmal ezt a megállapítást kívánom igazolni.

HAJLAMOSAK VAGYUNK egyéni és közösségi létállapotunkat különféle rémes és aggasztó metaforákban szemlélni. Nem ritka az, amikor a haldoklást, az utolsó ítéletet, az elkerülhetetlen csődöt, mint megoldhatatlan gondnak tekintjük, esélyt sem keresve a kivezető utak megtalálására, illetve megfelelő erők felkutatására. Mi nem engedhetjük meg magunknak, hogy csak ünnepi szónoklattá legyen a mennyi bátorítás, mert a bennünket vizsgáló, olykor titkon tőlünk elgáztatást remélő embertársaink nemcsak miattunk csalódnak, hanem Istentől is távolodnak. A megújuló élet reményében magunkra nézve, és kortársainkra való tekintettel azonosulnunk szükséges a hűsvéti csoda első szentjának élményével. Mária a nagypénteki események után olyan lelki terhek alatt szenved, amelyek kevés ember életében jelentkezhetnek. Isten fiának a halálát nézte végig, az erőszak különösen fokozott formájával találkozott, és ezek után a veszteség minden gyászban jelentkező bánata gyötörte.

ELVISELHETETLENÜL SOK ez a megpróbáltatás a legerősebb személyiségek részére is. Ez a törekeny asszony ilyen terhekkel érkezett Krisztus sírjához, ahol a vigasztalás helyett újabb trauma érte. A sírból hiányzott a halott. Az evangéliumok nem jegyezték fel Mária szavait ezekben a pillanatokban, lehet nem is tudott megszólalni, de elképzelhetjük, milyen gondolatai támadtak. A veszteség súlyát tetézte az a megalázó helyzet, hogy a legmélyebbnek gondolt gyötoremnek is van még mélyebb és még megalázóbb fokozata. Tehetetlenségében sírt. Mint ahogy sír ez a világ, jól rejtetten, de egyre feltűnőbbben. Ahogy sírnak mi is, amikor elfeled-

CSÚRY ISTVÁN püspök

FOLYTATÁSA A 8. OLDALON

Van élet a konfirmáció után? /3. – Órálló presbiter: Kovács Zoltán /6.

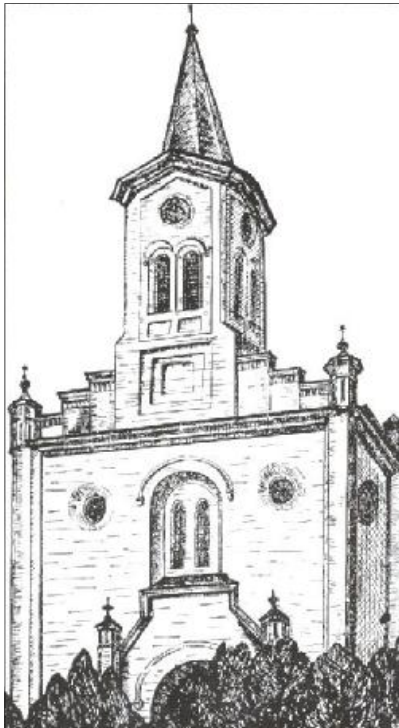
LÉLEK CSENDJE

Jézus követése

„Monda Jézus az ő tanítványainak: Ha valaki jönni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem. Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszíti azt, aki pedig elveszti az ő életét énérttem, megtalálja azt. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall? Avagy micsoda váltságot adhat az ember az ő lelkéért? Mert az embernek fia eljő az ő atyjának dicsőségében, az ő angyalaival, és akkor megfizet mindenkinek az ő cselekedete szerint.” (Mt 16, 24-27)

Svájcban történt meg, hogy egy jólétes felnőtt fiatalember hegymászó vezetőt fogadott és fölment a csúcsra. Ott éjszakázott, hogy gyönyörködhesen a pompás napfelkeltében. Reggelizés után elővette noteszét, ráírt valamit, odaadta vezetőjének. A következő pillanatban levetette magát a mélybe. A vezető megdermedve olvasta a cédulát: Unatkoztam. A hitetlen fiatalember úgy találta, nincs értelme az életének...

Van az életnek értelme? Ha van, mi az? Jézus felelete: azért élünk, hogy megszerezzük az örök életet. De ennek nagy ára van. Az első lépés az örök élet felé az, hogy megtagadjuk magunkat, a következő az,

Miklós János: A gyantai templom

hogy a keresztet felvesszük, s ez által követezzük be Jézus követése.

A kereszt ellen az egészséges emberi természet lázad, a keresztre pedig meneküléssel reagálunk. Ha valaki élvezné a szenvedést, az beteges hajlamú ember. Egész társadalmunk összefog, hogy csökkentse a szociális szenvedést. Az orvostudomány erőlködik, hogy mérsékelje a fizikai fájdalmat.

A világi gondolkodás megveti, eldobja, kerüli a keresztet, de Jézus szükségesnek tartja, és azt mondja: Ha valaki utánam akar jönni, vegye föl keresztjét...

Miről van itt szó? Arról, hogy keressük és szeressük a szenvedést? Arról, hogy a szenvedést tartjuk a legfőbb értéknek? Nem, a mindennapi keresztokról van szó. A családi élet, a munka és a kötelességteljesítés keresztjeiről. Arról, hogy komolyan kell vennünk az életet, és át kell éreznünk felelősségünket. Az élet nem a miénk, el kell számolnunk róla. A nevelés titka a szeretet, a szeretet titka pedig a kereszt. Isten szeret bennünket és ezért a kereszt által nevel bennünket az örök életre. A kereszt által válunk alázatossá, megértővé, Istenbe kapaszkodóvá és Jézushoz hasonlóvá.

Minél mélyebben keresztényénné válik valaki, élete annál inkább különbözik a többi emberétől. Ha valaki keresztény, az nem a keresztségtől függ, nem hajlam és kedv dolga; a döntéstől függ, hogy az ember kit követ, kit és mit hordoz a lelkében. Amikor megkeresztelnek valakit, ez olyan, mint amikor a gyermeket beiratják az iskolába. Az iskolabajárás még nem jelenti azt, hogy a gyermek tud, ha a gyerek nem tanul, meg is bukhat. A keresztség még nem tesz keresztényénné. Jézus világosan beszél: aki meg akarja tartani életét, elveszíti azt, azaz aki csak a földi életnek él, az elveszíti az örök életet. Az örök életért meg kell küzdenünk, azaz le kell küzdenünk a magunk önző természetét, küzdenünk kell belső szenvedélyeinkkel, a külső kísértésekkel. Sokszor hátráltat a fáradtság, a csüggedés, a reménytelenség, azon az úton, nyomon, amelyet Jézus taposott előttünk, de aki mindvégig álhatatos, az üdvözülni. Persze nem az a jelszavunk: Lemondani, lemondani, folyton lemondani – ez így keserűvé és életiriggyé tenne. A győzelem reménye és a küzdelem lelkesedése kell szívünkbe: Légy hű mindhalálig és én néked adom az életnek koronáját.

Aki Jézus követője akar lenni, az tagadja meg a maga önzőségét, vegye fel keresztjét, ne nyerje meg a világot, ne a földi kincsekben gazdagodjon, miközben a lelkét és az örök életet veszíti el. Aki Jézust követi, az hiszi, hogy az Atya megfizet mindenkinek az ő cselekedete szerint, a tanítványnak pedig ez jutalmat jelent, az igazi, teljes örök életet, üdvösséget. Ez a jutalom ad értelmet a földi életnek és küzdelmeinknek.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

WEÖRES SÁNDOR
Zsoltár

*Kínok árnyékaiból,
kínok árnyékaiból
szólok hozzád Istenem.
Kín mar, sújt, temet,
józan eszemet
vak veszélyben,
láncos mélyben
ne hagyj elveszítenem.*

*Senki sem tör káromra,
senki sem tör káromra,
bensőm fordul ellenem.
Örök vihar ront,
nincs egy biztos pont
se mögöttem,
se fölöttem,
dög pusztít a lelkemen.*

*Törd meg kevélységemet,
törd meg kevélységemet,
mély megbánást adj nekem.
Nyársat nyeltem én,
derekam kemény:
mért nem szabad
súlyod alatt
meghajolnom, Istenem?*

*Száraz zokogás típor,
száraz zokogás típor
és a szemem könnytelen.
Utam hajlatán
ördög les reám,
vár nehezen:
a két kezem
tőrrel indul ellenem.*

*Legyen meg akaratom,
legyen meg akaratom,
ha vesznem kell,
jól legyen:
tán kárhozásom
áldás lesz másom –
de ha énrám
kincset bízta,
ments meg immár, Istenem.*

HÉTKÖZNAPOK -
ÜNNEPNAPOK

Szeptember

Szeptember a Szent Mihály hava... Sz. Mihály arkangyaltól... (Jel 12, 7; Dán 10,13; Jud 9). „A rómaiak nevezték Szeptembernek, mivel a hetedik volt (septem) Március-hoz viszonyítva, melyet tartottak akkor első hónapnak”. Erre esik „Mihály arkangyal ünnepe”. A népnyelvben „Mérleg havának” mondjuk.

TÖKES ISTVAN

(A szerző Hétköznapok - ünnepnapok avagy az idő a keresztény ember életében című kötetéből)

KÁRPÁT-MEDENCEI REFORMÁTUS KÖZÉPISKOLÁK TALÁLKOZÓJA

„Őrizd meg...!“ – megóvandó értékeink

Július 7-10. között rendezték meg a Kárpát-medencei református középiskolák XV. találkozóját, amelyre ezúttal Miskolcon, a Lévy József Református Gimnázium alapításának 450. évében került sor. A közel 180 résztvevő a Kárpát-medence 41 tanintézményéből érkezett. A szervezők sok szórakoztató, pihenést biztosító programmal készültek: kirándulás, városnézés, Barlangfürdő, az utolsó estén a diákoknak táncház, a tanároknak borkóstolás. A találkozó tartalmi munkáját plenáris előadások és szekcióbeszélgések segítették. A résztvevők az idei mottó szellemében - „Őrizd meg...!“ - közösen keresték megóvandó értékeinket, kincseinket, azokat a talentumokat, melyeket ránk bízott Isten. Magyar református keresztyén örökségünk olyan közös értékrendszert adhat számunkra, mely összeköt minket határoktól, életkortól függetlenül is – mutatott rá a találkozó kapcsán Thoma László vallásánár, igazgatóhelyettes.

A találkozó résztvevői zárónyilatkozatban összegezték gondolataikat. Jövőre Kis-kunhalas nyújtható a találkozóhoz.

Zárónyilatkozat – Mi, a Kárpát-medence magyar református középiskoláinak küldöttei – igazgatók, tanárok, diákok – 2010. július 7-10. között, tizenötödik alkalommal találkoztunk, ezúttal Miskolcon, a Lévy József Református Gimnázium és Diákotthon alapításának 450.

Vidám hangulatban telt a református gimnáziumok seregszemléje

évében. Hálát adunk azért, hogy egy kivételével a Kárpát-medence összes református középiskolája képviseltette magát. A 27 magyarországi, 9 erdélyi, 4 kárpátaljai, 1 felvidéki intézmény küldöttei testvéri közösségben tájékozódunk az egymás országában folyó magyar anyanyelvű közoktatás, valamint a református egyház által fenntartott intézmények életéről, eredményeiről, gondjairól.

1. Isten iránti hálával és örömmel tapasztaltuk, hogy az egységes Magyar Református Egyház létrejöttének immár a gyülekezetek és intézmények mindennapi életében és kapcsolataiban is látható jelei és eredményei vannak. (Kölcsönös segítségnyújtás, tanár-cserék, diákcsere, tanulmányi kirándulások, szakmai együttműködések keresztül erősödő intézményi kapcsolatok) A hatékonyabb együttműködéshez javasoljuk az egységes elektronikus intézményi adatár létrehozását és működtetését.

2. Reményeink szerint a folyamatban lévő magyarországi társadalmi változások megerősítik az egyházi intézmények által eddig is képviselt érték-központú pedagógiát és közösségi nevelést, valamint az erkölcsi alapú és a határon is átvélő nemzeti együttműködést. Ez iránt a református középiskolák elkötelezettek, és készek tapasztalataikat közkinccsé tenni. Számítunk arra, hogy az oktatási kormányzat és egyházi fenntartóink mindehhez újra megteremtik a méltó jogi, szakmai és anyagi feltételeket.

3. A Generális Konvent által 2009-ben létrehozott Kárpát-medencei református közoktatási alap működtetését szorgalmazzuk. Javasoljuk, hogy intézményenként évenkénti tanuló- és munkatársi adománygyűjtő akciókkal induljon el az alap feltöltése.

4. A találkozó jelmondata „Őrizd meg...!“ A közös áhítatok, az iskolák küldöttségének bemutatkozása, a szekcióbeszélgések az értékörzés lehetőségeit tudatosították a találkozó 180 résztvevőjében.

Szabó Zsuzsa, a Lorántffy Gimnázium igazgatója

Van-e gyülekezeti élet a konfirmáció után?

„A fiatalok gyülekezetekbe való beilleszkedésének az egyik legnagyobb akadálya a vasárnapi istentisztelet. Nem értik ezt a nyelvet, unalmasnak tartják a liturgiát és nem találják a helyüket a gyülekezetekben” – derül ki egy 28 ezer fiatal véleményét összegző felmérésből. Mégis, hogyan integrálhatóak a gyülekezetekbe a tizenévesek? Van gyülekezeti élet a konfirmáció után?

Egy nemzetközi konfirmációs felmérés eredményeiről tartottak konferenciát Dániában, melyen részt vett Siba Balázs, a Magyarországi Református Egyház Ifjúsági Zsinati Irodájának vezetője. Az elmúlt három év során Európában hét ország – Németország, Svájc, Ausztria, Dánia, Norvégia, Svédország és Finnország – végzett párhuzamosan kutatást, melyben több mint 28 ezer fiatalot, sok ezer szülőt és lelkészt kérdeztek meg, mi a véleményük a konfirmációs oktatásról. Ezekben az országokban évente több mint 500 ezer fiatal vesz részt konfirmáció-előkészítőn, Finnországban a fiatalok több mint 90 százaléka tesz fogadalmat. Nálunk sem rossz a helyzet, a keresztekhez képest a fiatalok 70 százaléka eljut a konfirmációig, kivételt

jelent Budapest, ahol ez az arány csupán 50 százalék.

„Magyarországon általában az a kép alakul ki, hogy nincs mit tanulnunk a nyugati országoktól, pedig sok hasonlóság van a különböző modellek között. A magyar modell például hasonlít a dánra, ugyanúgy a 13-14 éves korosztályt szőlítják meg, és egy évig tart a felkészítés, ugyanakkor vannak olyan modellek is, melyek sokban különböznek a magyar konfirmációs oktatástól, ilyen például a svéd és a finn, ahol már évtizedek óta a felkészítéshez tartozó nyári táborokat szerveznek, melyek 1-2 hetesek, és úgy tűnik eredményesek is” – mondta Siba Balázs.

A kutatás felvetette a nagy kérdést: véget ér a hitoktatás, véget ér a konfirmáció, de mi jön utána? Hogyan integráljuk a fiatalokat a gyülekezetbe? Siba Balázs szerint az eredmények erre is adnak válaszokat: „Kimutatható, hogy ott maradnak meg leginkább a fiatalok, ahol van kínálat, vannak programok. Ha egy gyülekezetben nincsenek lehetőségek az ifjúság számára, akkor hogyan várjuk el azt, hogy maradjanak? A fiataloknak helyet és szerepet kell bizto-

sítani az egyházban.” Az Ifjúsági Iroda vezetője szerint jó lenne, ha a konfirmáció nem a fiatalok kezének az elengedését jelentené, hanem egy belépő lehetne a gyülekezetbe. Nagyon sok helyen láthatjuk, hogy a gyülekezeteknek elképzeléseik sincsenek arról, mit kezdjenek a fiatalokkal, pedig például az önkéntes munkába szívesen bekapcsolódnak.

„A tapasztalataink és a felmérés is azt mutatják, hogy a fiatalok gyülekezetekbe való beilleszkedésének az egyik legnagyobb akadálya a vasárnapi istentisztelet. Nem értik ezt a nyelvet, unalmasnak tartják a liturgiáinkat és nem találják a helyüket a gyülekezetekben.” És hogy mire vágyunk? Siba Balázs szerint közösségre, megszólításra, feladatra és értelmes célokra. „Felvetődik a nagy kérdés: nem kell-e újra gondolni, hogy miként fog kinézni a jövő református egyháza? Meg lehet várni, amíg a mostani 13-14 évesek hozzászoknak ahhoz a liturgiához, amivel Istent szolgáljuk, vagy végiggondolhatjuk azt, hogy milyen lehetőségeink vannak. Azon a nyelven kell megszólítani egymást és Istent, amit ők is megértene.”

Anyaországi segítségnyújtás Szilágygörcsönben

Szilágygörcsönben (Zilahi Egyházmegye) végzett szeretetmunkát a Tiszafüredi Református Egyházközség ifjúságának 21 tagja, július 4 és 10. között, **Horváth István** presbiter kíséretével és **Szűcs M. Sándor** református tanító vezetésével.

Högye Gál Róbert helyi lelkipásztor meghívására fizikai munkavégzésre érkezett a lelkes csoport a Szilágyországba, azzal a céllal, hogy az Ige közelében maradván, szépségek, építsék a parókia környékét. A reg-

Szeretetmunkával segítettek a tiszafüredi ifjak

geli és az esti áhitat között napi 8 órát dolgoztak a fiatalok, kétórás délutáni pihenő beiktatásával, úgy hogy este még focizni és filmet nézni is volt idejük.

Az egy hét alatt elhordták a parókia mögött már régóta magasodó, majd 10 köbméter építési törmelékét. A hátsó fal mellé, 30 méter hosszán, 70 cm mélyen, kavicságyba dréncsővet fektettek. Kialakították, feltöltötték, és lebetonozták egy 28 négyzetméter alapterületű garázsbeállót, s kiöntötték annak helyenként 1 méter föld feletti magasságú alapját, a domboldalra épült parókia mellett. A helyi gyülekezetből érkezett szakemberek felügyelete alatt, lebetonozták az udvar kocsibeálló egy részét, és újra öntötték a járda egy részét is. A lányok kerítést festettek, a konyhai munkában segítettek, illetve ásványvizet, üdítőt, süteményt hordtak a fiúknak.

A füredi ifjúság a faluból érkező további segítőkkel jól megértették egymást. A közös munka révén barátságok születtek, ismeretségek kötődtek. Benépesült a parókia és környéke a munkát végző 25-30 emberrel,

A frissítőről a lányok gondoskodtak

melyek között mindennap 1-2, a helyi gyülekezetet nem látogató fiatal is megtalálható volt. Így nemcsak a lelkes lakás épült, hanem a gyülekezet is.

S bár a fürediek pénz és élelmiszeradományokat is vittek magukkal, a görcsöni gyülekezet is Istentől megáldott sikeres gyűjtéssel segítette a diakóniai hét megvalósítását. Úgy is, hogy mindennap 3-5 helybéli asszony fáradozásának eredményeként került friss étel az asztalra.

(A reftiszafured.hu nyomán)

Jertek, ünnepeljünk! – Vakációs bibliahét 2010

„Tanítsuk meg gyermekeinket igazán, mélyen, helyesen ünnepelni!” – olvassuk az idei Vakációs Bibliahét munkafüzetében. A hegyközpályi gyülekezetben július 12-én kezdődött az idei vakációs bibliahét. Katona János lelkipásztor és lelkes segítői – **Imre Julianna** és **Tóth Olga** tanítónő, **Kertész Otília**, **Imre Julianna Borbála** – foglalkoztak a gyerekekkel. Mellettük a helyi KRISZ-tagok segítettek a foglalkozásokon, az uzsonna elkészítésében.

Ottjártunk során ötvenkét gyerek hallgatta a bibliai ünnepek magyarzatait. A

napi foglalkozás Katona János lelkipásztor reggeli áhitatával kezdődött, imával és énekléssel, majd a csoportos foglalkozások következtek. A bibliahétre eljöttek azok a gyerekek is, akik a településen vakációztak a nagyszülőknél, rokonoknál.

„Nagyon örülünk a nagy érdeklődésnek, hiszen a gyerekek hitének építése nagyon fontos az elkövetkező generáció számára. A fiatalok érdeklődése és visszajárása rendezvényeinkre még nagyobb örömet jelent, hiszen bennük már látjuk az elmúlt esztendő munkáinak

gyümölcsét” – mondta Imre Julianna óvónő.

A pénteki zárónapon a gyerekek zenés-verses összeállítással tettek bizonyosságot a tanultakról, szüleik, nagyszüleik és a gyülekezet előtt.

Vakációs bibliahét Hegyközcsatárban

Hegyközcsatárban már az első napon: július 5-én, hétfőn nagy volt a gyermekek érdeklődése, szép számban jelentek meg a gyülekezeti imateremben. **Miklós Csaba** lelkipásztor és neje: **Miklós Adél** mellett jelen voltak a helyi KRISZ-tagok, napi beosztásban a Nőszövetség tagjai, valamint a helyi tanítónők: **Mészáros Gizella** és **Bondár Éva**.

A közös templomi együttléte csoportos foglalkozások követték, melynek keretében énekeltek, festettek, rajzoltak, kézimunkáztak.

A szervezők a magvető szolgálatát végezték, imádságos lélekkel kérve Isten Szentlelkének áldását az ifjú szívek számára.

A gyerekek július 11-én, a vasárnap istentiszteleten, Isten és a gyülekezet előtt tettek bizonyosságot a hét folyamán tanultakról. A verses-zenés összeállítás után Miklós Csaba lelkipásztor egy-egy ajándékosomaggal jutalmazta a gyerekek lelkes bizonyágtételét.

Énektanulás a hegyközpályi gyermekbibliahéten

T. Zs.

MINDEDDIG MEGSEGÍTETT...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

egyházmegyék asszonyait, valamint a házigazdákat. „Örülök, hogy ezen a szép napon újra együtt vagyunk, Nagybánya-Asszonypataka ősi városában, amely a mindenkori magyar királyné asszonyok birtoka volt aranybányaival, gyönyörű erdőivel, csodálatos tiszta vízü folyóival. Itt ahol a magyar reformáció bölcsője ringott, s a Schola Rivulina nevelte az egyház kálvinista papjait és tanítóit, ahol a világhírű festőiskola működött és adta nemzetünknek tehetséges művészeit, és útjára indította népünk író óriásait.”

A nőszövetségi elnököt további köszöntések követik: **Vinczéné Pálfi Judit** missziói előadótanácsostól, **Varga Károly** nagybányai egyházmegyei főjegyzőtől, **Tasnádi Ella** nagybányai egyházmegyei nőszövetségi elnöktől, illetve **Bak Lászlóné Major Enikő** házigazda lelképásztortól. A kárpátaljai Kigyósról érkezett küldöttség nevében **Pocsai Vince** lelképásztor szólalt fel, ezt megelőzően **Bogya Kis Mária** felolvasta segítségkérő levelüket, melyet a magyar iskola megmentése érdekében írtak.

Az előadások során **P. Tóthné Szakács Zita** lelképásztor, dunántúli nőszövetségi elnök *A női szolgálatok hagyománya az egyházban* címmel érkezett. **Balászné Kiss Csilla** lelképásztor, nőszövetségi alelnök **Csúry István: Célra igazító jegyzetek** című, tavasszal megjelent kötetét mutatta be a konferencia résztvevőinek.

Két előadás között **Dani Annamária** debreceni teológus hallgató és **Csatári Bíborka** fehérgyarmati KRISZ-tag énekében gyönyörködhattunk, akiket **Bogya Kis Áron**, a Szatmárnémeti Szamosnegyedi Immánuel egyházi zenekar vezetője kísért szintetizátoron.

A szünetet követően **dr. Békefy Lajos** budapesti lelképásztor, a Presbiter című lap főszerkesztője tartott vetített képes előadást *A reformáció hatása Nagyasszonyaink egyházépítő szolgálatára, különös tekintettel Lorántffy Zsuzsanna és Árva Bethlen Kata életére* címmel.

Az előadásokat köszöntő felszólalások követték a nőszövetségek vezetőitől, valamint bemutatkoztak az egyházmegyei nőszövetségek is. Ezt követte három gyülekezet – Nagyvárad-Össi, Kőszegremete, Menyő –, nemrég elkészült nőszövetségi zászlajának megáldása.

A záró igehirdetésre az Erdélyi Nőszövetség elnöke: **Gede Ildikó** székelyudvarhelyi lelképásztor szolgálatában került sor, amit szokás szerint az úri szent vacsora jegyeinek kiosztása követett. Ágendás beszédet **Bacsoni Szilárdka** szavátai lelképásztor mondott.

Szokás szerint nagy érdeklődés kísérte a nőszövetségi konferenciát

HÚSZ ÉV. „(...) Nőszövetségeink életében 1990. március 23. jelentette a nagy kezdetet, amikor a Kolozsvári Protestáns Teológiai Akadémia Dísztermében összegyűlt 13 lelkesző felismerve a kegyelmi idők nagy lehetőségét elhatározta, hogy újraindítja az 1948-49-ben a kommunista hatalom által megszüntetett nőszövetségi szolgálatot. Az eltelt 20 év áldott időnek bizonyult. Az a kis sereg megszázsorozódott, ha akár csak a Királyhágómelléki Református Egyházkerületünk Nőszövetségi konferenciáira gondolunk, ahova körülbelül 1300-an szoktunk eljönni, hogy egymás hite által épülve új erőt nyerjünk a gyülekezeti szolgálathoz. (...)

Legyen hála Istennek az elvégzett munkáért, amelyet az Ő neve dicsőségére vállaltunk a gyülekezetekben. Engedje meg, hogy a következő 20 évben is odaadó szeretettel kövessük az Úr Jézus Krisztust, építve az Ő országát.”

BOGYA KIS MÁRIA: Elnöki köszöntő, részlet

AHOL ÉLÜNK OTT SZOLGÁLJUK AZ ISTENT.

Dr. Békefy Lajos előadásában bemutatta nagyasszonyaink egyházépítő szolgálatát, kiemelve Lorántffy Zsuzsanna és Árva Bethlen Kata életét és munkásságát. A református asszonyok azért szentek, mert életükkel és cselekedeteikkel Istent szolgálták. Mi is szolgáljunk Istennek: énekelve, imádkozva, dicsőítve a mi Urunkat, teljesítsük a missziói parancsot, tanítvánnyá téve gyermekeinket, unokáinkat és másokat is. A fiatalabb nemzedékeknek az értékeket át kell adni, hogy legyünk egyházunknak élő tagjai. Ahol élünk ott szolgáljuk az Istent, hogy miatunk ne érje gyalázat szent nevét. Legyünk mi is: Máriák, Zsuzsannák, Katák, Erzsébetek, azaz imádkozó nőtestvérek, akik Istent dicsőítik és áldásosan szolgálnak másokat.

POZÁN EDIT Misztótfalu

JUBILEUMI ÉVKÖNYV 1990-2010. Az idei konferenciára 104 oldalas jubileumi évkönyvet jelentett meg a Királyhágómelléki Nőszövetség. Az ezer példányban kiadott évkönyv legnagyobb részében a gyülekezetek nőszövetségeinek bemutatkozó olvashatók, illetve tevékenységüket és tagságukat a kiadvány végén található színes fotómelléklet is megőrökíti. A

jubileumi évkönyvben megtalálható az egyházkerület nőszövetségének alapszabályzata, elnökségének címlistája, valamint a tavalyi, Temesváron tartott nőszövetségi konferenciát összegző elnöki beszámoló.

F. T.

EMLÉKEZÉS EGY GYÖNYÖRŰ NAPRA.

Reggel 6 óra után indultunk, 45 személyes, megtelt autóbusszal: 45 vidám nőtestvér. Nagybányán a templom előtt kiszálltunk, feltettük a kitzőt és beléptünk a templomba. Ilyenkor mindig összeszorul a szívem a boldogságtól, a meghatottságtól: halva ennyi asszony énekhangját és együttes imáját, ami az egekig hat.

Jubileumi alkalomra érkezünk: húsz éve szerveződött újjá a Nőszövetség. Csodás zászlós bevonulással kezdődött az együttélés. A zászlók száma évről-évre gyarapszik.

Számomra nagyon kedves hely Nagybánya. Több évet eltöltöttem itt a szabadfesztk iskolájában. Szép emlékeket őrzök a barátok, ismerősök, festők, a táj, a város akkori hangulata iránt. Kicsit nosztalgizálni is jöttem.

Az igehirdetést és az előadásokat követő szünetben köszöntjük egymást az ismerősökkel, nagy öröm újra találkozni a temesvári, zsi-bói, szilágyosmlyói, nagybányai barátnőkkel. A további előadások után arra is alkalom nyílt, hogy a nőszövetségek képviselői felszólaljanak, énekeljenek, verssel köszöntsék testvéreiket.

Jó volt viszontlátni, régi jóbarátként a záró-istentiszteleten szolgáló Gede Ildikó lelkésznt, az Erdélyi Nőszövetség elnökét. Az úrvacsora után közös fénykép készül az előadókkal, ami dokumentumként is megmarad, annak emlékeként, hogy ez egy gyönyörű együttélés volt!

SZÉLL KATÓ várad-szöllősi nőszövetségi elnök

KÖSZÖNETMONDÁS. Köszönet illesse a Nagybánya-Óvárosi Református Egyházközség presbitériumát, nőszövetségét és minden egyes lelkes tagját, akik fáradságot nem ismerve segítséget nyújtottak a jubileumi konferencia megszervezésében és kivitelezésében. Megkülönböztetett köszönet illesse Jékel Gézané Pándy Zsuzsanna és Porcza Jolán zászlókészítőket, Isten áldása legyen életükön.

POZÁN EDIT Misztótfalu

ŐRÁLLÓ PRESBITER – KOVÁCS ZOLTÁN

„Míg időnk van, cselekedjünk jót mindennel” (Gal 6,10)

Tizenegy éve, 1999-től szolgál közöttünk Kovács Zoltán (képünkön), a Királyhágómelléki Egyházkerület főgondnoka, Érmihályfalva polgármestere. Pál apostol idő alatt „minősített időt” ért, azaz arról beszél, hogy Isten elrendel egy-egy feladatot választottai számára, aminek elvégzésére kirendeli a földi kereteket, alkalmakat. Ebben a kairós-ban, időben nem az a fontos hány évből, hány hónapból, napból áll, hanem az, hogy Istentől rendelt és sorsdöntő földi intervallum ez, amelyet azért adott, mint lehetőséget, hogy abban megvalósuljon akarata. Isten időt rendel, alkalmakat ad kinek-kinek arra, hogy a szeretetet, az ő akarát teljesítse, gyakorolja. A jó cselekedet nem más, mint a mindenki felé áradó szeretet, ami nem külső kényszer következménye, hanem belülről áramló erő, szó és tett, az Isten végtelen és megváltó szeretetének megismeréséből fakadó válasz és hála. Úgy gondolom, hogy Kovács Zoltán főgondnok egyházkerületnél eltöltött 11 esztendeje Istentől rendelt idő, „...az idő”, amit a fentebb leírt jó cselekedet jellemez.

Ez a kétezer éves ige Kovács Zoltán személyes életének hitvallása. A Királyhágómelléki Egyházkerület élén végzett szolgálatában ez az ige vezérelte. Az érmihályfalvi ősi templom-domb frissen ültetett virágai között, kiszöszülő olajfája alatt, a rügyeit bontogató évszázados gesztenyefák suttogásában hangzott el a személyes vallomás. A csónakalakú fejfák mellett haladunk, élet és halál révén, lélekben bejárjuk nemcsak Jézus utolsó földi útját, de az eltelt 11 évet is. Égszínkék tekintetében őszinteség, szeretet, tisztánlátás, karakteres arcán mély, örömteli mosoly, lelke telve hittel, optimizmussal, reménnyel, hisz az út végén ragyog a Feltámadott dicsősége.

Míves magyar szó és lélek

Isten adta talentumát kamatoztatva gyakran hangzott lelkéből, szájáról a magyar vers és üzenet, még a nyolcvanas évek vad üldöztetései között is. Az utóbbi 11 évben természetesen, szabadon szárnyalt beszédeiben a bibliai ige, a míves magyar szó és lélek. Idézett Radnóti Miklós, Ady Endre, József Attila gondolataiból, hitelesen szóaltatta meg Wass Albert elköltött üzenetét, melyből az a személyes meggyőződése: „bárhogy forogjon a világ: / a réten mindig lesz virág” (Wass Albert: Szent a falu). Eddigi világi és egyházi szolgálata személyes hitét tükrözi: az Élet a legerősebb, az Élet, az Örök Élet győz, a jó cselekedet nem hiábavaló. Sziklaszilárd meggyőződését az „ő szent falujában”, az Érmelléken kapta.

A Simon nagyszülők példás, tiszta kegyessége, helyállása, ragaszkodásuk református hitükhöz, egyházuk önzetlen szolgálata, a Kovács család becsületes, szorgalmas munkálkodása a köz javára, az érkörtvélyesi szülői házban kapott atyai gondoskodás, anyai önfeláldozó szeretet, a gyermekkori élmények mély gyökeret vertek lelkében. Az érmihályfalvi iskolát mint kitűnő, élesesű, tehetséges, sok talentummal megáldott tanuló végezte el, szülei kemény, fáradságos munkával tanították két testvérével együtt.

Az Érmelléken megtanulta igaz hite által megkülönböztetni a jót a rossztól, az értékeset az értéktelentől, megtanult harcolni a gaz, a dudva, a muhar ellen. Isten kegyelme által, a felfelé tekintéssel lehet el nem sülyedni, el nem tévedni, el nem veszni, hajózni, halászni a ködös, ingoványos mocsár és láp világában.

Gyertyák, zászlók, virágok

Temesvár valóban vár életútjában. 1977-ben végezte el mezőgazdasági gépészmérnöki egyetemi tanulmányait. Később példaképei is ott laktak, ott szolgálták anyaszentegyházukat és egész romániai társadalmunkat: testvérbátyja, dr. Kovács Béla egyetemi tanár és Tökés László lelkipásztor, püspök-elnöktársa. Magyarként, reformátusként, a Ceaușescu-kor legsötétebb éveiben ők voltak és maradtak számára világító fátylak. Sötét volt a világ, de volt virág, akácvirág az Érmelléken, és volt virág Temesváron is, sok rózsa, és sok tövis is...

1989 decemberében fordult a világ Temesváron, szabadon énekelt Himnusz és Szózat zengett nemcsak az ostromlott városban, de december 22-én az érmihályfalvi református templom-kertben is. Égtek a gyertyák, lengtek a zászlók, sok virág... A diktatúrától Isten által felszabadított érmelléki világ, város, emberi élet újjáépítésében az elsők között ő szól, tesz, küzd,

mert úgy érezte, neki Isten itt jelölt ki helyet, időt, alkalmakat jót cselekedni, szeretetet gyakorolni népe körében. A temesvári egyetem 180 végzős diákja közül hetediként, küldetészerűen választott munkahelyet szülőföldjén, Érmihályfalván. Ragaszkodott gyökereihez, nem tagadta meg családját, szülőházát. Hitte, hiszi, hogy Isten ide rendelte és választotta ki őt munkatársának, a Partium, az Érmellék felemelkedéséért, az érmellékiek talpraállításában, magáratallásában, értékeinek megmentésében, jövőjének megtervezésében, megalapozásában.

Több bizatot rá, több sikert élt meg, mint amire ő valaha is gondolt, amiről valaha is álmodott. Amikor hű maradt a kevesen, Isten azzal jutalmazta, hogy mind többet és többet bízott rá. Így bízta rá az Úr 1999-ben a Királyhágómelléki Egyházkerület vezetését, világi elnöki tisztségének betöltését is. Amikor megválasztották főgondnoknak, tudta, hogy Isten elnöksásával együtt arra rendelte, hogy a fiatal, sokszor hátrányosan megkülönböztetett, csonka és sokat szenvedett kerületet egyenlő rangra emeljék a többi régmúltá, érett korba lépett történelmi egyházkerülettel, itt a Kárpát-medencében és a nagyvilágban. Tudta, hogy kemény és sok munka vár rá.

(Folytatjuk)

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

PATAKI ISTVÁN a lelet

*ástak csak ástak
éjjel és nappal
télen nyáron
és tavasszal*

*ástak csak ástak
mélyből a mélybe
ástak csak ástak
rétegről rétegre
erényből vétekbe
bűnből reménybe*

*ástak csak ástak
s szóltak mindeniknél
ez csak a látszat
és tovább ástak
míg egyikük felkiáltott végre
a fénylő magasba nézve
né az isten
a legrégibb
a legújabb
az igaz lelet
kereső létünkre
az örök felelet*

TOLLVONÁS

Fáradtság és nyugalom

Talán helyesebb lenne a címet így fogalmazni: fáradtság és pihenés. Szándékos ez a párhuzam. Nem biztos, hogy minden fáradtság elmúlik a fizikai pihenéssel. Ám a nyugalom eloszlat minden kimerülést, mert a pihenés nemes formájaként, egyszerre ad testi, lelki, szellemi felüdülést. Ezért a nyugalom, több a pihenésnél.

Mennyire vártuk a nyári időszakot! Lasult a munkatempó, lejárt a vizsgaszesszió, a vakáció elkezdődött, bezártak az iskolák kapui. Egész évben készültünk a szabadság idejének kellemes eltöltésére. Mindnyájan vártuk a pihenést, a felüdülést, a gondtalan laza napokat. Így próbáltunk erőt gyűjteni a következő évré.

Mindenki kedve és pénztárcája szerint válogathatott a pihentető lehetőségek között. Lehetett utazni, kirándulni, külföldön túrázni, hűsítő folyókban fürödni, sétálni, játszani, szórakozni, kiélni a társas élet különféle adottságait. Esengve vártuk mindezt, próbáltuk a legjobb lehetőséget megtalálni.

Hihetetlen, hogy milyen hamar eltelt ez a gondtalan időszak! Újra itthon vagyunk, élmények sokasága telíti szívünket. Nostalgiaiával gondolunk az elmúlt szép napokra. Kezdődik újra a megszokott munka, talán felgyorsult a ritmus, talán új munkaterületre kerülünk. Mintha lanyhult volna a napsugárzás, és iparkodva közeledik „a szeptemberi bágyadt búcsúzó”. Vajon igazán pihentünk-e? Gondjaink batyuja leoldódott-e vállunkról, vagy továbbra is cipeljük? Az igazán nagy kérdés az, hogy vajon a pihenés ideje adott-e nyugalmat.

Itthon különösebb változás nincs. A hétköznapok taposómalma rabolja gondosan gyűjtögetett erőnket. A szeszélyes időjárás terheli ismét szervezetünket. Borzongva nézzük a képernyőn a természeti csapások sorát: jégeső, árvíz, romokban heverő falvak, hajléktalanok kétségbeesett orcája. Elrettentőek a terrorcselekmények, légi katasztrófák, gyilkosságok. Gyakori a szadista liliumtíprás, ámokfutás. Közben émelegve olvassuk a napilapok hangzatos, ám arányérzékelt nélküli interjúit, a címeresek önkritikát nem ismerő dikcióit, a „ludércnyomás” nyomdafestéket nem tűrő, tanárember tollából származó, szégyenletes betű-halmazban megjelent beteges kéjegyvelet, valamint a kétes értékű közéleti manőverezéseket. Mindez korunk érték-, jellem- és erkölcsválságának beszédes jele, amelyhez hozzájárul egész világunkat behálózó gazdasági és politikai krízis.

Ám milyen jó, hogy ebben a lelket ölé tébolyban megjelenik egy-egy értékjelző, egészséges hang is amolyan „aktív pihenésre” serkentő tanács. A szakadéka került társadalom, egyes, józanul gondolkodó, fe-

lős vezetői egyre gyakrabban hirdetik a médiák közléseiben, hogy a szekularizált, totális válságba süllyedt világnak morális alapokra kell építkeznie és így kialakítania a modus vivendi-t megmaradása és jövődjé érdekében.

Van-e morális alapunk? Van-e nyugalmat adó erőforrásunk? Igenis van! És éppen itt jelentkezik az „aktív pihenés” lehetősége!

Ez a pihenés, nyugalom szelíd hívogatóval kezdődik. Nem látványosan, teátálisan, földrengés, szélvihar, tűzvész közepette jelenik meg, hanem szelíd, megnyugtató hangként, ahogyan azt a megfáradt próféta hallotta (1Kir 19,12). Ezt a halk és megnyugtató hangot ismételte meg Krisztus, az emberi élet igazi ismerője, amikor így hívogat: Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket... és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek (Mt 11,28-29). Nem kell semmi rendkívüli dologot tennünk, csak lépni kell: ki kell lépni bűneink rabságából, és oda kell lépni Jézus elé, amint ezt egykor tanítványai tették. Ez a lépés, a nagy lehetőség, amely a nyugalom forrásához vezet! Ekkor már nem mi cselekszünk, hanem a Hívogató, aki az igazi nyugalom részeseivé tesz.

Nehéz óráimban nézni szoktam Benccédi Sándor kisplasztikáját íróasztalomon. Kimerült, elgyötört embert ábrázol, aki keresztjét már alig bírja cipelni, az összeroskadás határán áll. De – és éppen ez „az agyag ígéhirdetése!” – a megfáradt ember ebben a helyzetben is, jobb lábával lép, ki lép gyötörődéséből!

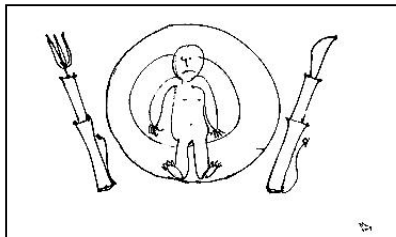
Mindnyájunknak szól Krisztus hívogatója, nincsenek kivételezettek vagy kivetett megbélyegzettek. Lépünk hát mi is, merjünk kilépni kimerült életünk fogásából, és lépünk be a felkínált nyugalom helyére - a tágasra nyitott kegyelem ajtaján!

E. SZÉLES MÁRIA

Gy. Szabó Béla alkotása

FIRKA

Terítéken

Adorjáni László rajza

Az országvesztéshez vezető út

Trianon titka avagy, hogyan bántak el országunkkal címen jelentette meg dr. Raffay Ernő (képünkön) 1990-ben, a trianoni békeparancs 70. évfordulóján dokumentumkötetét.

Előszavában így összegzi a trianoni traumát: „A trianoni békekötés nemcsak a területeinket, gazdasági lehetőségeinket és magyaráink millióit vette el, hanem erőszakosan kettévágta a nemzeté válásunk akkor már évszázadok óta tartó folyamatát. Mintha megtört volna a nemzetnek a jövőbe vetett hitét és bizalmát önmagában.” A tömör elemzést ezzel a magvas gondolatral zárja: „Meg kell őriznünk a reményt, és tudnunk kell jogainkat a Kárpátok medencéjében.”

Húsz év elteltével, a 90. évfordulón, a Koltó-katalini gyülekezet vendégeként igyekezett a történészprofesszor ébreszteni a reményt és Kossuth szavaival bátorítani a hallgatóságot: „Nemzetnek lehet elnyomást túrníe, de jogai valószínűsítésének reménye iránt semmi körülmények közt nem szabad kétségbe esnie, s azért, mert valamely jogát nyomban nem képes valószínűsíteni, nem szabad arról önként, örök időkre lemondani.”

Az ismert történész a koltói előadást követően másnap, a sárosmagyarberkeszi gyülekezetben, a II. negyedévi egyházmegyei lelkesítő-kezellet házigazdájánál tartott érdekesítő előadást Trianon titkairól. A rá jellemző őszinteséggel és tárgyilagossággal, a jól dokumentált történész őszinteségével szölt azokról a történelmi, gazdasági, szociális okokról, melyek elvezettek történelmünk egyik legnagyobb drámájához. Arról, hogy a Károlyi Mihály által követett elhibázott politikai módon tette kiszolgáltatottá Magyarországot a cseh, a román, szerb intervenció csapatok előtt, kész helyzetet teremtve a „békétárgyalások” kezdetére.

Lassan eltelik egy század, újabb és újabb évfordulókkal. A kérdés pedig ugyanaz marad: hogyan tovább Trianont illetően? Úgy érzem erre a legkövetesebb választ Ravasz László adta meg 1930-ban elmondott emlékbeszédében: „Befelé bűnbánattal, kifelé türelmes építőmunkával, felfelé törhetetlen győzelmi hittel nézni...” Ezt az igei fogantatású érvelést pedig ugyancsak az Ige erősítheti bennünk: „Benned bíztak atyáink, bíztak és te megszabadítottad őket.” (Zsolt 22,5).

VARGA KÁROLY

Életének 91. évében elhunyt dr. Bütösi János nyugalmazott lelképásztor, a Krisztus Egyesült Egyházához tartozó Kálvin Egyházkerület nyugalmazott püspöke. Temetésére július 17-én került sor a Krisztus Egyesült Egyháza bridgeport-i templomból.

Dr. Bütösi János nyírségi eredetű földműves szülők gyermeke volt. Teológiai tanulmányait a debreceni Tisza István Tudományegyetem Teológiai Fakultásán végezte, kitűnő eredménnyel. A negyvenes évek végén a Bethánia országos utazótitkára. Tanulmányi ösztöndíjjal Amerikába ment: a princetoni Teológiai Szemináriumon tanult, majd a pittsburgi egyetemen doktori fokozatot szerzett. 1949-ben a magyar hatóságok megakadályozták hazatérését, így évekig az Egyesült Államokban szolgált

Elhunyt Bütösi János

különböző gyülekezetekben és egyházi szervezetekben. 12 évig, 1967 és 1985 között a Krisztus Egyesült Egyházához tartozó Kálvin Egyházkerület igazgatójaként, 4 évig elnökeként és 8 évig az egyház püspökeként szolgált, majd nyugdíjba vonulása előtt 8 évig teológiai professzorként, 1991-től 1996-ig a Magyar Református Világszövetség első elnökeként szolgált.

1990 óta a debreceni teológia missziói tanszékének vezetője. 1996-ban a Nyugat-Európai Magyar nyelvű Református Lelkigondozó Szolgálat (NYEMRLSZ) tiszteletbeli tagjává választották, a világ magyar szórványreformátusságának lelkipályozására fordított munkássága elismerésül.

Több könyv társszerkesztője (Tebened bízunk eleitől fogva – 1991, Kezünknek munkáját tedd állandóvá – 1992), illetve szerzője (Tévtanítások pergőtűzében – 1994, Hatvankét nap a Föld körül – 1994, A missziológia, mint teológiai tudomány – 1995, Diaspóra a nemzet szolgálatában – 1996). Tanulmányaival gyakran találkozhattunk magyar és angol nyelvű folyóiratokban.

Dr. Bütösi János Connecticut államban, Sheltonban hunyt el, ahol lányával, lánya férjével és unokáival élt.

EURÓPAI VALLÁSI VEZETŐK TALÁLKOZÓJA

„Mindannyian Isten gyermekei vagyunk”

„Mindannyian Isten gyermekei vagyunk és ebben a szellemben kell tanácskoznunk” – jelentette ki Jerzy Buzek, az Európai Parlament elnöke július 19-én Brüsszelben, az Európai Vallási Vezetők hatodik alkalommal megszervezett találkozásán.

Az Európai Bizottság, az Európai Parlament és az Európa Tanács elnökei – José Manuel Barroso, Jerzy Buzek és Herman Van Rompuy –, valamint közvetlen munkatársaik, köztük Tőkés László, az EP egyházakkal való kapcsolattartásért felelős al-elnöke, a szegénység és társadalmi kirekesztettség elleni hatékony küzdelemről egyeztettek kontinensünk vallási vezetőivel. Hozzávetőleg húsz magas rangú keresztény, zsidó, muzulmán, illetőleg szik és hindu vallási vezető fogadta el Barroso elnök meghívását.

Az Európai Bizottság elnöke hangsúlyozta: „Az egyházak és a vallási közösségek fontos társadalmi szolgálatot végeznek tagállamainkban. Ha le akarjuk küzdeni a szegénységet, elengedhetetlenül fontos nagy múltú és széleskörű tapasztalataikra építenünk.”

Jerzy Buzek EP-elnök bemutatta az Európai Parlament vallási és egyházi ügyekkel megbízott alelnökét, Tőkés László erdélyi képviselőt, akit a diktatúrák elleni küzdelem, illetve tágabb értelemben az emberi jogokért való következetes kiállás élharcosaként jellemezte. Az ő példájából, egyházának a Ceaușescu-rezsim megbuktatásában vállalt szerepéből, valamint több más, hasonló esetből is kitűnik, hogy az egyházak társadalmi szerepvállalása minő fontossággal bír – mondta a lengyel – protestáns – elnök.

Vallási vezetők az Európai Parlamentben

Herman Van Rompuy, az Európai Unió elnöke arra hívta fel a figyelmet, hogy amikor szegénységről beszélünk, akkor nem struktúrákról, hanem emberekről van szó, akik mindezt közösségben élik meg, következőképpen emberközpontúan és közösségben kell gondolkodnunk – mégpedig a legfontosabb transzcendentális elemre, „a szeretetre” alapozva.

Ehhez kapcsolódva Erdő Péter bíboros, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának elnöke a szeretetből fakadó átfogó cselekvési stratégia megalkotását sürgette, és rámutatott: nem a szegényeket, hanem a szegénységet kell legyőznünk.

Tőkés László, volt királyhágómelléki püspök, a keleti kommunista ateizmus, ezzel párhuzamosan pedig a nyugati szekularizmus és vulgáris materializmus egymást erősítő romboló hatására mutatott rá, mely súlyos értékvesztést idéz elő az egész kontinensen.

Záróösszegzésében José Manuel Barroso – frappáns módon – „az Államot” és „a Piacot” két olyan „istennek” – bálványának – nevezte, melyeket Európa nem követhet.

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

kezünk arról, Aki már Ezsaiás próféta korában azt üzenté: „Ne féj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy! Mikor vizen mégy át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítanak, ha tűzben jársz, nem égsz meg, és a láng nem perzsel téged.” (Ézs 43,1-2).

A SÍRÓ EMBER könnye nagy tartalékú kútfőből árad. A lélek fájdalomnak mértéke szerint könnyünk visszatartatlanul ömlik az arcunkra a szemünk csatornáin keresztül. A könnyező ember megkönnyebbül. Azonban a könnynek nemcsak jótékony hatása van. Vigyáznunk kell, mert a könnyek akadályozzák a tiszta látásunkat. Nem járhatunk könnyek között, nem szokhatjuk meg a sírást, nekünk vigasztalódnunk kell. A mi könnyeink látásunkat és életünket tisztítani fogják. Mária esete ebben is megerősít bennünket. Könnyei mögött ott volt megalázott élete, könnyei között kilódott a megnyugvást kereső vágy, de ő a karnyújtásnyi távolságban jelentkező Krisztust sem volt képes felismerni.

AZ ANGYALOK megjelenése sem tudta az üres sír üzenetét megérteni vele. Krisztust is összetévesztette a kertészsel első látásra. Máriaának oda kellett fordulnia Jézushoz, Aki neki jelent meg először, és a könnyeivel küszködő asszonyt nevével nevezve megszólította. Mária hűsvétja és máig ható, és példaadó hite így kezdődött el. Jézus szólt hozzá, nevével szólította és minden aora utalt, hogy a megváltás tökéletesen végbement.

A KÖNNYEK felszáradtak. Mária hétköznapijait és ünnepeit ez az első hűsvét reggeli evangélium töltötte meg étellel és örömmel. Kedves ünneplő Nőtestvérek! Szolgálatotok által megbizonyosodhatunk, hogy egy olyan úton halad az élet, amelynek a kezdetén Jézus Krisztus halált legyőző cselekedete, és a megváltás kész ténye van. Az út végén ugyanaz a Krisztus lesz, aki volt, mint akkor is az út elején, és majdan is a végén, a látható valóságos Isten. Legyen reménységünk az Ő szeretete, amely a nem látó könnyes szemeknek is megmutatja önmagát. Ha kell, nevével szólj, mint Mária, ha kell, kényeret tör, mint Emmausban, hogy szemünk megnyíljon a tiszta látásra. Máriaéként kövessétek Krisztust, hogy hiteles útjelzői legyetek gyermekeiteknek, férjetekek és környezetetek minden tagjának.

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Gyülekezeti Lapja
ISSN 1221 - 8323
Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Felelős szerkesztő: Fábrián Tibor. Olvasószerkesztő: Babes Arday Erika. Tördelőszerkesztő: Kraftsikné Petrikó Ildikó. Külunkatársak: Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Orbán Levente, Tóth Zsigmond.

Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea (Nagyvárad), str. Moscovici (Szilágyi Dezső u.) nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, http://harangszo.blogspot.com

A terjesztés a lelkesítő hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza.

Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szenczi Kertész Ábrahám nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik.